

viist sig ved den ærede Ordførers og Andres Forklaring, at det skal forslaaes, havde der været stillet Ændringsforslag. Jeg skal dernæst gjøre opmærksom paa, hvad de Dplysninger angaaer, der maatte være eller ikke være tilstede, at den ærede Ordfører har udtalt, at de forskjellige Foranstaltninger, som maatte træffes med Hensyn til Havnen, naar Broen skulde lægges Syd paa, ville medføre en Udgift af 40,000 Rd. Der foreligger altsaa Dplysninger i saa Henseende, thi ellers vilde Ordføreren ikke kunne have anført dette, og der maa altsaa være Noget, hvorfra man med Hensyn til dette Spørgsmaal kan hente Dplysninger.

Formanden: Den ærede Rigsbogsmand for Aarhus Amts første Valgkreds har Ordet.

G. Winther: Jeg frasjalder Ordet.

Bille: Jeg vil tillade mig at gjøre den Bemærkning, at naar det under særdeles stærkt Bifald blev ytret, at man havde „glemt“ at stille Ændringsforslag, saa kan det ialtsald ikke gjælde om Alle. Jeg f. Ex. skal være fuldkommen tilfreds med at vedtage Regjeringsens Forslag, som det foreligger, og seer ikke nogen Grund for mig til at stille noget Ændringsforslag; naar Andre ikke have stillet Ændringsforslag allerede iaften, saa kan det være, fordi man ikke har vidst, hvorledes Ministeriet stillede sig til Udvalgets Forslag. Jeg er parat til strax at skride til Afstemning uden videre Udsættelse af Sagen, thi for mit Vedkommende er ikke Nogetsomhelst „glemt“.

Krogh: Jeg forstaaer ikke det ærede Medlem, som nu satte sig; den høitærede Indenrigsminister er gaaet ind paa Udvalgets Forslag, og dette er altsaa Regjeringens Forslag og ikke Udvalgets. Jeg troer, at det ærede Medlem maa kunne indsee, at Regjeringens Forslag foreligger i Udvalgets Forslag.

Ischering: Det er jo ganske vist, at Udvalgets Forslag har faaet en Karakter nu, som det ikke havde, da vi begyndte Forhandlingen; men derfor kan det være muligt, at der kan være Medlemmer, som i dette Døielik

give Regjeringens oprindelige Forslag Fortrinet, og det vil føre til, at begge Forslag tilsidst blive forkastede; det vil være det, jeg af yderste Ævne vilde bestræbe mig for. Derimod er det min alvorlige Mening at arbejde for at faae et Forslag til at gaae igjennem, der kan løse Opgaven, og derfor de ærede Medlemmer af Udvalget have samme Mening, vil jeg give dem det Raad at slutte sig til dem, som ønske anden Behandling udsat indtil videre. Jeg er overbevist om, at det i dette Døielik er den meest praktiske Veie til at faae et Lovforslag til at gaae igjennem, der løser Opgaven.

Bille: Jeg skal blot tillade mig den korte Bemærkning imod den ærede Rigsbogsmand for Maribo Amts 2den Valgkreds (Krogh), at det veed man nu, at Regjeringen tiltræder Udvalgets Forslag, men det vidste vi ikke, da vi kom her i Salen; vi fik det at vide af Indenrigsministeren, der har ytret det under Forhandlingerne, og først da indtraadte Nødvendigheden af at stille Ændringsforslag til Udvalgets Forslag. Man vidste ikke tidligere, til hvilket Forslag man skulde stille vore Ændringsforslag, og det var en meget væsentlig Omstændighed; man maatte i Grunden have indleveret dem alternativt til begge Forslag. Og der var jo desuden Medlemmer, f. Ex. jeg, som vare saa helbig stillede, at naar Regjeringens Forslag blev vedtaget, vare de dermed tilfredsstillede. — Jeg skal endnu tillade mig den Bemærkning, at Udvalget vistnok har opfattet det Forslag, som nu er gjort om at tilbagevise Sagen, urigtigt, naar det har troet, at det gif ud paa at hjemvise den til ny og bedre Behandling, eller gif ud paa at paalægge Udvalget Mulkten pro meliori informatione. Det troer jeg ikke er Tanken dermed; den ærede Forslagsstiller stillede det ikke, for at Udvalget paany skulde beskæftige sig med Sagen, men for at skaffe Leilighed til at gennemgaae de forskjellige Dokumenter og stille de Ændringsforslag, man ikke troede tidligere at kunne stille. Det er kun, fordi Forretningsordenen utrykkelig foreskriver, at dette kun kan foregaae i den Form, at Sagen henvises til Udvalget, at man vælger denne Veie (S. A. Hansen: Hør!).